

Τό έργον αντό μελετή άπο μηνῶν ὁ κ. Θ. Οιζονόμους καὶ θὰ τὸ διδάξῃ λίαν προσεχῶς καὶ λίαν... εὐσυνειδήτως. Ό θίασος ἔτοιμαζει καὶ τὴν «Παιδεύνον» τοῦ Φλωράνς.

Θέατρον «Ολύμπια».

Ἡ «Ωραία Βλαχοπούλα». Ἐλληνικὴ ὀπερέττα τοῦ διευθυντοῦ τῆς δοκήστρας «Ολυμπίων» ζ. Μαστρακίνη. Τὸ λιμπρέττο μηδαμινόν, ἡ μουσικὴ ἔχει μερικὰ μέρη καλά, ἀλλὰ δὲν διαφίνεται ἐπὶ πρωτοτυπίᾳ. Λέγεται ὅτι εἰς τὸ έργον αντό, πρῶτον ἔγραψε ἡ μουσικὴ καὶ κατόπιν τὸ λιμπρέτο!

Κῆπος «Βουξίνον».

Εἰς τὸ Μεταξούργειον — τὸ πρῶτον ἔξηγενισμένον λαϊκὸν συνοικιακὸν θεατρίδιον μὲ βελούδενιαν αὐλάιαν — ἐπάγχθη ἡ ἐπιμεώρησις. Τὸ Μεταξούργιτικον νταβατούρι τοῦ κ. Ι. Λαΐου. Ο γράφας δὲν εἶναι πρωτόγαλτος. Παρεστάθησαν καὶ ἄλλοτε ἔργα του, πρότερον δὲ καὶ μία ἐπιμεώρησις του εἰς τὸ θέατρον τοῦ Συντάγματος. Διὰ τὸ «Μεταξούργιτικο νταβατούρι» ἔγραψε μετά σιγήν ετῶν θεατρικὸν ἀρθρὸν δ. κ. Λάσπαρης, διὰ μόνον τὸ έργον αντὸ ξεσκονίσας τὴν πένναν του, δὲ θεατρικογράφος τοῦ «Σκρίπ» ζ. Τ. Ἀμπελῆς (Τάλφας) κρίνει αντὸ ως πολὺ ἀνώτερον τῶν «Παναθηναίων», καίτοι ἐπάγχθη ἀπὸ ήθοποιούς τελείως ἀγνώστους.

Τὸ κλείσιμον τῶν θεάτρων.

Ἄμια τῇ πρώτῃ μεταφορᾷ τῶν τραυματιῶν τοῦ Κιλκίς, τὰ θέατρα ὅλα, διαταγῇ τοῦ κ. Υπουργοῦ τῶν Εἰσιτερικῶν, ἐκλείσαν. Εὔθεωρήθη ἀπρεπές καὶ ἀντιπατριωτικὸν ἐνῷ χιλιάδες μαχητῶν ἵσαν νεκροὺς καὶ τραυματίαι καὶ χιλιάδες θρησκευτικούς.

* Αθηναῖοι νὰ διατεκδίζουν. Αἱ ἀπόπειραι πρὸς ἐπανάληψιν τῶν πραστάσεων ἐνανάγγησαν, πολλοὶ δὲ τῶν ἡθοποιῶν ἐξήτησαν μάτην νὰ ἐγραφοῦν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τοῦ πολέμου, τὸν δοπιὸν ἐκήρυξεν ὁ . . . Υπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ἀπαγόρευσις ἡρθη τὴν 18 Ἱουλίου ἀναγγελθείσης τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐχθροπρᾶξιῶν καὶ ἡρκίσαν αἱ προαγγελίαι νέων ἔργων, τὰ ὅποια εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον πατριωτικά. Πρῶτον ἐδόθη τὸ 1013 — 1913 ἢ οἱ «Βουλγαροκτόνοι» τοῦ κ. Θ. Θωμᾶ, εἰς τὸ «Ἀθήναιον».

Οἱ θίασοι Κοτοπούλη καὶ Πλέσσα ἔδωσαν τὰς γνωστάς Επιμεωρήσεις μὲ νέας σκηνᾶς Βουλγαριάς.

— Ο θίασος Νίκα — Φύρστη ἐπιστρέψας ἐκ Πατρῶν ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπως δώσῃ παραστάσεις μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου.

ΝΕΚΡΙΚΕΣ ΣΤΡΟΦΕΣ

Σὲ κάποια φυκή . . .

Σκληρὴ καρδιά, θὰ θυμηθῆς τὰ λόγια μου καὶ πάλι
κι * ἀκολογήστητας τὸ φτωχὸν θλιψέρον μοροπάτη
μὲ μαραμένη τὴν θωρὰ καὶ μὲ σκυφτὸν κεφάλι,
θάρης οιμὰ στὸ μῆμα μου μὲ βονοκωμένο μάτι.

* Αγράμπελη στὴν πλάκα μου τριγύρω φυτωμένη
τὸν ἐρυζόμο σου μὲ χαρὰ γλυκά θὰ χαιρετίζῃ
τῶν κινητούσιων ἡ κοροή θὰ γέρη πονεμένη,
κι * δῆλα θὰ κλαῖται στὴ σιγαλιά, ποῦ μέσα *κεῖ θ' ἀθῆσῃ !

· Λαζαρίας · GILDA

· Ο Διπέφαλος ἀετὸς τανύει ἀκόμη περισσότερον τὰς πτέρυγας ὑπὲρ τὴν Μεγάλην κεφαλὴν τοῦ Πορφυρογεννήτου Στρατηλάτου. Τὸ προαιώνιον μῆσος κατὰ τοῦ ἀστόνδου ἐχθροῦ τοῦ Ἐλληνισμοῦ, τοῦ Βουλγάρου, ἐξεγένθη ἀκατάτητον. Κάθε Ἐλλην ἀξιωματικὸς καὶ ὀπλίτης, καὶ εἰς ἥρως, εἰς θριαμβευτής.

Ιπρὶ 900 ἔτῶν Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Δεμιό-Ισπάρο κατετρόπωσε τὴν Βουλγαρικὴν φυλήν. Εἰς τὸ αὐτὸν ἀκριβῶς μέρος διοικούντος Βουλγαροκτόνος ἐξοντώνει τὰς Βουλγαρικὰς ὄρδας.

· Αλλ' οί· Πρῶτοι της Ἀνατολῆς· μὲ τὸν Λεονταρίην Δάνειφ διπλωμάτην καὶ τοὺς Χεσαφιέφ, Θεοδωρῶφ ὡς στρατηγοὺς καὶ μὲ τὴν ἄλλην Δοννικωτικὴν σπεῖραν συνετριψόμενοι, ἀπέμειναν οἱ Τάρταροι καὶ οἱ Ταρταρῖνοι τῆς Ἀνατολῆς. Ανίκανοι νὰ ἀμυνθοῦν εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς, ἐξετραχηλίσθησαν εἰς κάθε εἰδους ἀτιμίαν φεύγοντες ἡττημένοι. Εἰς 250,000 ἀνέρχονται οἱ σφαγέντες ὑπὲρ τῶν Βουλγάρων. Μία ἐκδίλωσις συνεχῆς ἀγριωτάτων δομεμφύτων, ἀτινα ἀποτελοῦν στίγμα διὰ τὴν Εὐρώπην ἥτις ὑπέθαλψε τοὺς Ιοβόλους αὐτοὺς ὄφεις, καὶ ἥτις ἀναγωρίζει ἀκόμη ὡς κράτος τὸ σύμφαρονα αὐτὸ τῶν σφαγέων καὶ ἐμπολητῶν, τὸ δοπιὸν λέγεται «Βουλγαρία».

★

Τῷ 1900 γράφων δρισμοὺς τοῦ «Συγχρόνον Λειτουργὸν» μου, είχα δημοσιεύση καὶ τὸν ἐξῆς χαρακτηρισμόν.

· Βούλγαροι = Τὰ κτήνη τῆς Ιστορίας.
· Μετὰ 13 ἔτη, οἱ ίδιοι αὐτοὶ κτηνάνθρωποι ὥχι

Οἱ νεοὶ Μαραθωνομάζοι. — Βασίλειος καὶ Κωνσταντῖνος οἱ Βουλγαροκτόνοι. — Μετὰ 900 ἔτη. — Πρῶτοι καὶ Ταρταρῖνοι τῆς Ἀνατολῆς. — Αἱ Βουλγαρικαὶ ἀπίσται. Τὰ κτήνη τῆς Ιστορίας — Νιγράτα, Κίλκις, Σέρραι, Αστρον. — Λόγια-οπαλόματα τοῦ Κωνσταντίνου ΙΒ' — Εθρηκὸν μῆσος. — Πᾶς ἀντρέφονται οἱ Βουλγαροπλαίδες.

· Η Ἐλλ. φυλὴ συνεχίζει ἐνδόξως τὰς μεγάλας ἔθνικὰς παροδόσεις τῆς. Μετὰ τὸν νικηφόρον κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, ἐπῆλθον οἱ θριάμβοι τοῦ πυροβόλου καὶ τῆς λόγχης κατὰ τῆς ἀπίστου συμμάχου, τῆς βουλγαρικῆς καὶ παρασπόνδου Βουλγαρίας. Ο Ἐλλ. στρατὸς χειμαρρωδῶς προίλασε ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀγίτητον Στρατηλάτην Βασιλέα, Ἐκείνον δόστις κατὰ τὴν δρομοποτίαν του θέτων παρὰ τὸ ὄνομά Του τὸ Β. πάντοις προιτηθάνετο ὅτι θὰ κατέκτα διὰ τῆς σπάθης τὸν τίμιον τίτλον τοῦ Βουλγαροκτόνου. Ο Ἐλλ. στρατὸς προεκάλεσε τὸν θαυματισμὸν τοῦ κόσμου διὰ τὰ ἡφαίστα του κατορθώματα. Ως λαῖλαφ ἐπῆλθε κατὰ τῶν θρασυδέλων, καὶ διεσκόρπισεν αὐτοὺς μέχρι τοῦ Βουλγαρικοῦ ἐδάφους.